

Abstrakt

Předkládaná bakalářská práce se věnuje využití Schmidt Hammeru jako nástroje relativního datování glacienních tvarů reliéfu. Využití této datovací metody je založeno na předpokladu, že existuje vztah mezi stupněm zvětrání horniny a délkou jejího odkryvu. Aplikací Schmidt Hammeru na testovaný povrch lze získat informace o stupni zvětrání tohoto povrchu v podobě R hodnot. Čím je povrch starší (více zvětralý), tím nižší jsou naměřené R hodnoty. Vztah mezi R hodnotami a absolutním stářím povrchu zjištěným pomocí numerických metod datování lze vyjádřit v podobě věkové kalibrační křivky.

Na základě rešerše odborné literatury je provedena charakteristika principů, podmínek a limitů metody Schmidt Hammer testu v prostředí glacienní modelace reliéfu. Převážná část publikovaných studií se zabývá lokalitami v Evropě, zejména ve Skandinávském pohoří. Výsledky statistické analýzy dat ukázaly, že R hodnoty signifikantně korelují s nadmořskou výškou i klimatickými charakteristikami (průměrná roční teplota vzduchu, průměrný roční úhrn srážek) daných lokalit. U morén tvořených granitickým materiálem bylo prokázáno, že se zvyšující se nadmořskou výškou roste velikost R hodnot. Naopak, s narůstajícím ročním úhrnem srážek a narůstající průměrnou roční teplotou vzduchu velikost R hodnot klesá. Za nejvhodnější materiál pro testování jsou považovány žuly díky nízké směrodatné odchylce získané při měření a také díky jejich značnému prostorovému rozšíření.

Klíčová slova: Schmidt Hammer, glacienní sedimenty, relativní datování, zvětrávání